

et Lovforslag i den antydede Retning". Jeg har ikke kunnet læse dette uden at faae den Mening, at der overhovedet ikke for Ministeren kunde være Tale om at forelægge et Forslag om Kaldelsesmaaden, naar det ikke gif „i den antydede Retning", i den Retning nemlig, som Skoleraadene have indstillet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Maa jeg dertil kun bemærke, at der, som jeg yttrede, ikke staa et eneste Ord om, hvad jeg mener om at give Familiefædrene Kaldelsesret.

Kjær: Det er ikke min Agt at indlade mig paa nogen lang Forhandling om Lovforslaget; men jeg skal staa bemærke, at jeg har havt nogen Betænkelighed ved at følge den af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) anviste Vej. Dermed vil jeg ikke have negtet, at det ærede Medlems Grunde jo kunne være meget gode; men da jeg nærer det oprigtige Ønske — hvad jeg heller ikke tør drage i Tvivl, at det ærede Medlem gjør — at man maa blive enig om en Lønningsforbedring for Skolelærerne, og da jeg ved at gjennemlæse Lovforslaget er kommen til den Anskuelse, at man ved at forbedre det kunde naae et tilfredsstillende Resultat, har jeg som sagt været meget betænkelig. Jeg har derfor ogsaa med stor Opmærksomhed fulgt Forhandlingen idag. Jeg kan erkjende Rigtigheden af en Del af de Grunde, som det ærede Medlem har anført, og navnlig maa jeg indrømme det ærede Medlem, at der er meget ringe Udsigt til at enes med den nuværende Minister om en Skolereform. Her skal jeg dog bemærke, at det glædede mig, at den høitærede Minister nu antydede — jeg beklager, at det kun blev ved en Antydning — at han kunde være med til en anden Kaldelsesmaade. Jeg beklager, som sagt, at den høitagtede Minister lod det blive ved en Antydning, og at han ikke rent ud sagde, at han kunde gaa ind paa en anden Kaldelsesmaade, særlig den, der blev nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), hvem jeg overhovedet vil takke for hans Foredrag idag. Hvis den høitagtede Minister havde udtalt sig paa den Maade, vilde jeg ikke have været med til at gjøre den Modstand imod Ministeren, som jeg nu maasse vil komme til. Den høitærede Minister rettede en Bebreidelse til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), idet denne efter Ministerens Anskuelse ikke kunde vide, hvad Ministeren mente i den nævnte Henseende, men det forekommer mig, at der havde været god Grund for Ministeren til nu at sige os, hvad han vilde. Jeg kunde som sagt have ønsket, at man ved at forbedre det foreliggende Lovforslag kunde være kommen til at forbedre Skolelærernes Lønning; men da jeg nu har hørt, at man er villig til at

afhjælpe Mlemperne paa en anden Maade, nemlig gennem Finantsloven, kan jeg, hvis jeg virkelig tør tro, at man vil naae til Maalet ad denne Vej, være med til at negte Lovforslaget Overgang til anden Behandling. Imidlertid kan jeg ikke frigjøre mig for den Frygt, at vi let i Aar ville komme til samme Resultat som ifjor, nemlig det, at Lærerne ikke faae Noget, og jeg vilde derfor ønske, at den høitærede Minister vilde udtale sig om, hvorledes han i Umindelighed — med Hensyn til Enkelthederne kan han naturligvis ikke udtale sig om et Forslag, der ikke foreligger — vilde stille sig til en Forbedring af Skolelærernes Lønning gennem Finantsloven, hvad jeg, saaledes som Stillingen for Liden er, ubetinget maa anse for den rigtigste Vej. Den høitærede Minister har baade i Aar og ifjor sagt, at han ikke har Tro paa at kunne enes med det nuværende Thing om en Skolereform. Deri har han utvivlsomt Ret; men naar dette er saa, og naar Alle ere enige om, at Skolelærernes Aar bør forbedres, forekommer det mig, at man bør se at enes herom; men dertil er Finantsloven, saaledes som Forholdene ere, det heldigste Sted. Det, hvorom der derved bliver Tale, er jo kun noget Midlertidigt, og man kan da til næste Aar komme til en anden Ordning. Det forekommer mig, at den nuværende pinagtige Stilling vilde blive i høt Grad lettet ved at følge den foreslaaede Vej. Skulde imidlertid Sagen stille sig saaledes, at Skolelærerne ikke faae Noget ved, at Sagens Afgjørelse henvises til Finantsloven, vilde jeg anse det for meget beklageligt, og jeg vil derfor afvente, om det skulde være lykkedes mig ved disse faa Bemærkninger at formaa den høitærede Minister til at give mig større Sikkerhed, end jeg for Liden har, for, at man kan opnaa Noget ved at følge den af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds foreslaaede Vej. Forøvrigt skal jeg naturligvis indrømme, at det har Lidet eller Intet at sige, enten jeg stemmer for eller imod Overgangen, naar et saa stort Flertal i dette Thing ikke vil have, at Sagen skal gaa videre. Hermed vil jeg slet ikke have udtalt nogen Kritik — den skal jeg nok afholde mig fra — men jeg har blot villet motivere min Stilling. Maasse jeg her maa bemærke, at jeg under den forrige Sag, der her var til Behandling, nemlig Koldlovsforslaget, ikke et eneste Minut var i Tvivl om, hvorvidt jeg skulde stemme for eller imod Overgangen; men i den Henseende vidste jeg jo ogsaa til Punkt og Prikke, hvad den høitagtede Finantsminister mente. Heri derimod staa Sagen saaledes, at den høitagtede Kultusminister giver Antydninger, som lade formode, at man dog kunde komme et godt Stykke hen ad Veien med ham. Under saadanne Omstændigheder er det ikke underligt, at man jo før jo heller ønsker at komme ind paa Reformen enten helt eller stykkevis, thi